

Nr 203.

Av herr **Hedin m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts* i statsverkspropositionen gjorda framställning angående statens kraftstation vid Norrforsen å Ume älv.

Kungl. Maj:t föreslår i årets statsverksproposition, att statens kraftstation vid Norrforsen i Ume älv skall utbyggas större än föregående riksdag beslutat, och synes av motiveringen härtill framgå, att det för nämnda kraftverk avsedda distributionsområdet eventuellt skulle väsentligen ökas.

Ännu vid statsverkspropositionens framläggande synes det att döma av vattenfallsstyrelsens skrivelse av den 25 november 1924 och departementschefens yttrande icke vara avgjort, huruvida en »anspråkslös sammanbindningslinje Norrforsen—Ångermanälven» avsedd för kraftleverans utanför »Norrforsens hemområde» lämpligen borde komma till stånd (se nederst sid. 74 och överst sid. 75). Å andra sidan uttalas, att kontrakt ingåtts om avsättning av c:a 12,000 kwt, vari dock enligt departementschefens uttalande skulle ingå en kraftleverans till Ångermanälven, varom kontrakt icke synes hava definitivt slutits.

Riksdagens beslut 1924 avsåg emellertid uttryckligen en utbyggnad för Norrforsens naturliga »hemområde», helt enkelt därför att vid Ångermanälven liksom f. ö. även vid Örnsköldsvik andra rikliga vattentillgångar med redan förefintliga distributionsledningarna hava sina naturliga »hemområden».

I anslutning till här berörda förhållanden kan det möjligen befinnas obehövt att omedelbart utbygga Norrforsens kraftverk större, än som framgår av det genom Kungl. Maj:ts beslut den 4 juli 1924 valda, större alternativet i vattenfallsstyrelsens förslag av mars 1924, dock med de konstruktiva ändringar, som vid närmare undersökningar befunnits önskliga. Det begärda anslaget, 4,000,000 kr., synes i samband härmed kunna minskas till 3,600,000 kronor.

Likaledes torde vara anledning hoppas, att den ur allmänekonomisk synpunkt sannolikt svärmotiverade långa kraftledningen ned till Ångermanälven, utgörande fortsättning på en enskild, jämväl för krafttransitering ifrågasatt ledning, skall kunna inbesparas. Det för utförandet av distributionsanläggningar begärda anslaget synes därför även kunna minskas från 2,200,000 kr. till 1,800,000.

En ur konsumenternas synpunkt önsklig prisreglering och eventuell komplettering av nuvarande kraftleveranser bör kunna vinnas utan en onaturlig

utveckling av statens distributionsnät och därmed följande onödig kapitalförbrukning. Den år 1923 upplösta elektrifieringskommittén, som efter omfattande utredningar och under medverkan av representanter jämväl för vattenfallsstyrelsen i detalj sökt uppdraga riktlinjer för kraftförsörjningens framtida ordnande, har icke heller funnit behov föreligga av en kraftledning mellan Ume älv och Ådalen.

Jämväl sättet för frågans handläggande synes påkalla uppmärksamhet, då förhandlingar om kraftförsäljning — med eventuellt avtal om sådana — upptagas utanför det av Kungl. Maj:t och riksdagen tydligt avsedda »hemområdet» och riksdagen sedermera eventuellt försättes i ett tvångsläge beträffande ytterligare anslag till kraftverk och ledningsnät.

På grund av vad sålunda anförts och i avvaktan på större klarhet beträffande kraftförsäljningens behövliga och lämpliga omfattning, hemställes,

att riksdagen må besluta, att statens kraftstation vid Norrforsen i Ume älv skall anläggas enligt den år 1924 godkända planen å älvens södra sida, dock med de konstruktiva ändringar, som vid närmare undersökning befunnits lämpliga,

att riksdagen måtte besluta, att det av Kungl. Maj:t föreslagna reservationsanslaget å kr. 4,000,000 för fortsatta arbeten vid nämnda kraftverk sänkes till kr. 3,600,000, samt

att riksdagen måtte besluta, att reservationsanslaget å kr. 2,200,000 för distributionsanläggningar och därmed sammanhängande arbeten sänkes till kr. 1,800,000.

Stockholm den 22 januari 1925.

John Hedin.

Erik Nylander.

G. A. Björkman.